

for all reactions

KAMARÁS

Kamarád č.2 - vydala ZŠ ve Vídni v květnu 1992

Tučňáci

Tučňáci, tučňáci - te jecu náši fešáci.
V černobílém fraku jdou proti mraku.
Když padá sníh, jedou na saních.
A když svítí sluníčko, ohřejou se maličko.
A když vidí rybičky, šup, skočí do vodičky.

J. Martinková, 3. tř.

Léto

Nesem jahod plné hrnky,
vyplášili jsme dvě srnky
a jednoho jelena,
trásla se mu kolena.

M. Ničkalová, 3. tř.

Báscička

Báscičky se rýmují,
te přec každé dítě ví.
Přednáší je malička,
ví,
co je ta báscička:
Mamínko, mamínko, je Den matek,
všechno nejlepší, máš dnes svátek.
Dělám ti přáníčko,
malované srdíčko.

P. Mikulenková, 3. tř.

Svátek

Moje milá mamínko,
já ti přeji ke Dni matek
hodně štěstí, pohody,
ať máš zelý život svátek.

M. Brussová, 3. tř.

Milná Kráva

Stračena je milná kráva,
přestala jí chutnat tráva.
Všechna kvítka kolem spásala,
však nám budou vonět másla.

H. Rajnoch, 7. tř.

Hudba a mladý člověk

Hudba, která se mladým lidem líbí, bývá různá. Nejoblíbenější
bývá disco a metal. Hudba ovlivňuje i oblečení a vzhled mladých
lidí. Chtěli by mít vlasy jako Láďa Křížek, oblečení jako jakýsi
chlapík z Česka, aby je ve škole cítil Jan Ámos Dřínovský a vlněnka
jako má Pařo Neberra v písničce "Láska, nacestej tým vlakom".
Někdo si pouští veselou hudbu, když je na smutno, protože te
hudba může být smutnější než on. Někdy není **zpěvákům** dobře ro-
zumět, a proto je asi nejlepší Moravanka. Nebo ne?

O. Snozová, 8. tř.

Prasátka

Podivej se!
Necky s ocásky!
Nebo jsou to provázky?
Vády! jsou to prasečka,
dvě růžová selátko.
Žeovna si tam šeptala,
jak se chytře schovala.

J. Dobšová, 5. tř.

Pohádka z naší školy

Ve Vídni stojí škola a v ní se učí také chlapci a děvčata v páté třídě. V literérní výchově se učí také o pohádkách.

Když si o pohádkách vyprávěli, tu najednou vyskočili z učebnice tři malí pidižlíci. Vyskočili a porozhlédli se. Najedli se několika stránek z učebnice a začali růst. Brzy místo pidižlíků stáli před tabuli obrovští obři. Paní učitelka omldala a děti se schovaly pod lavice. Křičely: "Ajjúúú, my se bojíme!" Zpočátku jen pozorovaly, jak obři začali třídu ničit. Rozbili okna, strhnuli závěsy, házeli po sobě knihami a trhalí je. Někteří kluci začali vylézat zpod lavic a chtěli zabránit tomu pustošení, chtěli obry skolit. Než se děti našly, bylo poledne, které oznamilo signál hodinek jenoho chlapce. Obři se rázem proměnili zase v malé pidižlíky a naskákali dětem do učebnic. Najednou se zvedl prach, vletěl dětan do očí a na chvíli je oslepil. Když si potom oči děti oči vytřaly, uviděly třídu zase v normálním stavu. Pak děvčata vzkřisila paní učitelku.

Vtom zazvonil zvonec a pohádkové hodiny byl konec.

skupina žáků z 5.tř.

Káče

Pláče káča na dvoře,
že se bojí trakaře,
trakař celý od peří,
k tomu mohy kačeři.
Proč se káče tolík bojí?
Táta kačeř za trakařem stojí.

A. Dobešová, 5.tř.

Jaro

Jaro, léto, podzim, zima—
všechny období jsou prima.
Nejhezčí se jaro zdá,
když příroda ožívá.

Ani zima velká není,
na jaře se všechno změní.
Kos si zpívá ve větvích,
od lesa je slyšet smích.

Celý ptačí sbor si zpívá,
jednou za rok jaro bývá.
Vykubalo se i káče,
po kalužích už si skáče.

Křičí děvče: " Kláro,
věj si věnce; přišlo jaro. "

J. Vičanová, 5. tř.

Traktor

Franta oře pole lán,
kolem létá plno ýran.

Oře, oře traktorem,
opraveným zetorem.

Ten traktor je červený,
pluh zeleně natřený.

T. Popelka, 5. tř.

Jaro

Když se jaro probudí,
všechny děti o tom ví.
V jednom krásném háji
sněženky už vylézejí.

K. Jurčová, 5.tř.

Domov

Nejlépe se cítím doma. V našem domě, který mě již od malé chrání před okolním světem, a ve svém pokoji.

K večeru, když uléhám do své postele a přivírám oči, náhle se můj pokoj mění v pohádkovou zahradu, na níž rostou pestré květy, které barevné klavičky otáčejí a sklánějí před svou žlutou královnou.

Ráno, když se vzbudím, zadívám se na závěs, v němž tančíci na paloučku, která mi po chvíli mizí. protože chce na sebe upozornit i ohnivá královna, ale také mě uvést do nového dne, který také začíná vstávat a zpívá všechn svou radostnou ranní písničku.

Za chvíli mě do kuchyně přiláká nádherná vůně kakaa. Při šálku se zadívám na chléb namazaný máslem, který mi připomíná krajinu zavátou sněhem.

Svůj domov nám velmi ráda. Ráda se do něho vrácím, protože jsou tu mý rodiče a bratři, jsou tu ti, které méně nejsou nejradější.

P. Kovářová, 8. tř.

Kamarád?

„Můj kamarád musí být věrný. Upřímnost, umění neprozradit tajemství a spolehlivost by měly být vlastnosti, které by měmu příteli neměly chybět...“

O. Fabián, 7. tř.

„Moje kamarádka nemusí být zrovna hezká, protože krásu není rozhodující, ale určitě by měla být hojná, upřímná a laskavá ke mně i k lidem okolo. Měla by stát vždy a ve všem při mně, umět říct, co si myslí, na vše mít svůj názor...“

M. Barešová, 7. tř.

Strach

Kdysi dávno, již asi před čtyřmi roky, jsem se pozdě večer díval na jeden strašidelný film, který jsme měli nahráný na videu. Jmenoval se Návrat živoucích mrtvol. Byl to film o plynu, který oživilo mrtvoly a velmi se rozšířil. Lidé vstávali z hrobů, z některých byla už jen kostra.

Když jsem šel spát, ještě pořád jsem oživlé mrtvoly viděl před sebou. Zdály se mi hrůzostrašné sny a pořád jsem slyšel nějaké skřípání, jako když vrzají staré zpuchřelé panvy na dveřích.

Probudil jsem se úplně propoceny. Ale stále jsem slyšel vzdálené skřípání. Byl jsem tak vystrašený ze snu i filmu, že jsem se strachem schoulil celý pod peřinu a ani jsem se nehmýbal. Asi po pár hodině přišla má spásu. Vše utichlo a já jsem usnul.

Ještě několik nocí se opakovalo tajemné skřípání, až jsem přišel na to, že je způsobuje roleta. Bylo to tak: okno bývalo na noc otevřené a průvan vždy lomcoval s roletou tak, že hůlkou na konci roleta dřela o stěnu. Každá taková noc pak byla opravdu strašná.

T. Mičkal, 6.tř.

Sněženky

Cože?

Vy nemáte sněženky?
Ale to je chyba,
to vás asi chytne ryba.
Spadne na vás klec,
zachrání vás pac?

V. Prchal, 4.tř.

Jahoda

Jahoda je zvláštní květ,
i ona má svůj malý svět.

Tiše, ať ji nevzbudíš,
nebo se pak nedovíš,
co jsem ti chtěl říct.

"Čtvrt na sedm. Crr...
To je zima, hrr."
Pomyšlí si jahoda.

Školáci se učí chodit do školy,
jahoda už nepíše si úkoly.
Má to prostě od přírody,
Sbírat rosu, kapky vody.

Léto já mám nejradší,
jahoda se ale zamračí.
V létě přijde o svůj zralý plod,
já vám povím o jahodě prime klob.

Byla jednou jedna jahoda.
Přilezlá housenka a jahodu snědla.
Přiletěl kos a housenku sezob.
Přišla kočka a ta zakousla kosa.

A jak to bylo dál?
Nevím, stála jsem tam bosa.
A vítr si vál.

M. Kurková, 8. tř.

Zápas

/ fantazie /

Zajímavé ! Zaslechl jsem, že ve Stříteži nad Bečvou bude hrát fotbalový zápas slavný klub - Sparta Praha.

Sedím na lavičce. Sleduji, jak všichni čekají na hráče, než vyjdou z kabin. A už je to tady. Z hřiště ještě ještě vyhnali slepice a husy. A už nastupují: slavná Sparta a méně slavné mužstvo Stříteže. Rozhodčí zahájil utkání. Před našima očima se odehrává velký boj. Jeden ze spartáuských válceníků vystřelil, ale na velice špatném terénu se míč zastříhl na brankové čáře. 0:0 minutu před koncem. Stříďání v mužstvu Stříteže. Nastupuje Miroslav Rajnoch. Je na hřišti sotva 10 sekund. Uniká. Jedna klička, druhá. Jesličky, střela jako z kanonu. Góл! Neuvěřitelné! Neví si s jak, ale to nevadí. Klevně, že je mlád v očích. Konečný hvízda rozhodčímu. Dohní i fanoušci já se jdu.

Střítež nad Bečvou vyhrála 1 : 0 a má novou hvězdu.

M. Bartl, 7. tř.

Kulička

Na stole leží kulička,
je dřevová a maličká.
Učkama snutně polkuje,
slzička přitom ukapuje.
Všudí je tma, ani človíčka -
myslí si ta malá kulička.
A když se někdo objeví,
chromou radost projeví.
Našel se totiž kamarád,
který s ní hraje si rád.

M. Míčolová, 8. tř.